

SITGES 2014

La simbiosi entre el Festival de Sitges i la nissaga de REC feia gairebé impensable que aquest quart i en principi darrer lliurament (almenys amb els directors inicials), no oficiés com a cinta inaugural d'aquesta quaranta-setena edició. I malgrat reconèixer que ens trobem possiblement davant la més fluïda de les 4 propostes i que certifica l'esgotament de la fórmula, no ho és menys que pels fans més fidels, pot tenir suficients elements d'atracció per fruir aquest epíleg amb el mateix esperit festiu i la mateixa militància de gènere que les anteriors. La distància argumental i formal que separa aquest REC 4 de l'Origins (foto), la cinta guanyadora d'enguany, exemplifica perfectament la varietat de films que entren actualment dins la denominació de cinema fantàstic. I és que aquesta nova proposta del director **Mike Cahill**, després d'haver ja impactat fa un parell d'anys amb *Another Earth*, no conté cap element de terror i la vessant fantàstica està tractada amb un to pretesament realista. De factura visual impecable, el film reincideix en la dialèctica entre ciència i espiritualitat, a través de l'existència de la reencarnació que se li planteja a una parella d'investigadors ocults. Magníficament interpretada per **Michael Pitt**, **Brit Marling** i la catalana **Astrid Bergès-Frisbey** i amb algunes escenes innegablement emocionants i impactants, no hi ha dubte que aglutinava mèrits suficients per sobresortir en el palmarès.

Cada cop més, els afeccionats al thriller, al noir, al policíac... troben en el festival de Sitges l'oportunitat de degustar una quantitat de cintes de gran qualitat que malauradament, no sempre arribaran a la gran pantalla. I enguany, la collita ha tornat a ser de les bones. Han rebut guardons *Cold in July*, de **Jim Mickle**, que després d'haver-nos sorprès l'any passat amb la pertorbadora *We are what we are*, torna ara per la porta gran amb una història de venjances narrada amb la sequedat i austeritat d'un western amb uns personatges perseguits pel fat en un món de corrupció i violència que els atrapa i els obliga a actuar contra la seva voluntat. La cinta s'aprofita d'un tercet protagonista de la talla de **Michael C. Hall** (el *Dexter* televisiu), **Sam Shepard** i **Don Johnson**, que aporten un pòsit de realisme i un to crepuscular, imprescindible en una trama d'aquest estil. I la

menció especial del jurat a 71, del debutant **Yann Demange**, recompença aquest consistent retrat de la violència entre catòlics, protestants, militars i policies a *Belfast* de 1971, que recorre l'odissea nocturna d'un soldat britànic que queda atrapat durant una nit en els barris catòlics de la ciutat irlandesa. Amb un ritme trepidant i sempre sota tensió, la cinta suposa una dissecció sense concessions de les pitjors febleses, crueltats, accions i motivacions d'ambdós bàndols del conflicte.

Dins aquest mateix estil però fora ja del palmarès, després del seu pas per la Berlinale, la desconeguda filmografia noruega va proporcionar sens dubte una de les millors i més gaudides pel·lícules del festival: *In order of Disappearance* de **Hans Petter Moland**. El sempre solvent i carismàtic **Stellan Skarsgard** interpreta un ciutadà exemplar a qui li assassinen el fill, i que decideix buscar els responsables i fer-los pagar el seu crim amb la mateixa moneda, sense saber que es trobarà embolicat enmig d'una guerra entre la màfia sueca i la sèrbia. Amb el paisatge nevad dels països nòrdics com a protagonista, la cinta barreja la violència amb l'humor negre, amb uns resultats que podrien signar els mateixos **Tarantino** o **Guy Ritchie**. Per altra banda, la flaire d'*Scorsese* també sobrevola *La French*, aproximació gal·la a la màfia marsellesa, centrada en la investigació del jutge interpretat per **Jean Dujardin**, sobre el cap del narcotràfic amb el rostre de **Gilles Lellouche**, un duel interpretatiu d'alçada per aquesta cinta que vindria a ser la trama francesa de la magnífica *French Connection*. Finalment, recomanar també *The Guest*, una aproximació original a la figura de l'assassí en sèrie del director de *Tú eres el siguiente*, **Adam Wingard**. Humor, molta violència i sorpreses en aquesta història d'un ex-marine que visita la família d'un amic mort a l'Afganistan, que l'acull com el fill que ha perdut, desconeixent les seves fosques intencions.

Pel que fa a la sempre estimulante filmografia oriental, també ens va obsequiar amb alguna mostra de cinema policíac. Un primer exemple seria la japonesa *The World of Kanako*, que va proporcionar-li el premi al millor actor a **Koji Yakusho**, pel seu paper de policia passat de voltes que intenta descobrir què li va passar a la seva filla en un entorn de corrupció i drogues. I com a mostra del sempre excel·lent panorama coreà, trobaríem entre d'altres *A Hard Day*, de

Kim Seong-hun, enèssima combinació de violència i humor del festival amb escenes trepidants marca de la casa i tocs de tensió memorables, com ara l'escena del mòbil dins el taüt. I menció a part mereix enguany l'aportació de **Takashi Miike** amb *Over Your Dead Body*, una cinta clàssica i continguda, que mostra els assajos d'una obra teatral, quasi com si en fossis espectador directe, i que lliga els rols dels actors, amb les seves relacions a la vida real. Un drama sense concessions i amb un tram final que introdueix el fantàstic en estat pur.

Però si algun tret popular caracteritza aquest festival és el terror. I en aquest camp es pot començar parlant d'un dels títols sorpresa com *The Babadook* de **Jennifer Kent**, que va posar al seu sarró el premi especial del jurat i el de millor actriu per **Essie Davis**, per aquesta història de terrors infantils força clàssica, en què un llibre de contes fa entrar en escena un monstre misteriós. Després de *Expediente Warren* s'esperava una mica més d'*Annabelle*, precuela centrada en la figura de la nina, i que tot i la seva factura formal força impecable, queda lluny dels resultats de la magistral cinta de **James Wan**. Una de les diverses pel·lícules que havien passat abans per Cannes, *It follows*, de **David Robert Mitchell**, va deixar molt bon regust amb una història de fantasmes perseguint un grup d'adolescents, amb moments de tensió i terror força ben aconseguits. I del continent europeu cal destacar sens dubte *Alleluia*, del belga **Fabrice du Welz**, que venia amb l'aval d'haver-se endut el premi Meliès d'or al millor llargmetratge fantàstic europeu del 2014. Una història pertorbadora sobre una parella que es dedica a estafar dones, aprofitant els dots de seducció d'ell, i que acaba entrant en una espiral de violència i autodestrucció, que encarna perfecta-

ment l'actriu espanyola **Lola Dueñas**, en un paper allunyat dels seus rols habituals però que li descobreix una nova faceta molt aprofitable. I en un registre còmic, el gran premi del públic va recaure en *What we do in shadows*, de la parella d'humoristes novozelandesos **Jemaine Clement** i **Taika Waititi**, que van regalar a un públic amb ganes de gresca una paròdia del cinema de vampirs i homes llop, a través d'un fals documental d'uns nosferats que comparteixen pis en un estil molt similar a la mítica sèrie *Els Joves*.

La presència catalana d'enguany es va iniciar amb l'esperada *La distància*, del codirector del Sónar, **Sergio Caballero**, una proposta molt arriscada i majoritàriament incompresa sobre 3 nans que han de perpetrar un robatori en una antiga central nuclear russa. Només apta per a valents sense prejudicis. I tampoc van acabar de quallar *L'altra frontera*, d'**André Cruz Shiraiwa**, una història que mescla els reality televisius amb l'exili provocat per la guerra, i que té com a cap de cartell la sempre entregada **Ariadna Gil**; ni tampoc la lluita contra les possessions diabòliques d'*Asmodexia* de **Marc Carreté**. A nivell espanyol el títol més destacat va ser *Musarañas*, de **Juanfer Andrés**; i **Esteban Roel**, amb producció d'*Alex de la Iglesia*. Una cinta claustrofòbica ambientada en plena postguerra civil, en què **Macarena Gómez** s'exhibeix en el paper de soltera desequilibrada per traumes infantils. En definitiva, una nova edició que confirma l'estatus de gran festival internacional, amb visita d'estrelles destacades, gran afluència de públic, varietat i qualitat de films i bona organització. Sens dubte, una cita ineludible pels cinèfils de casa nostra, que aquest any, a més, ha tingut el detall de posar una catifa groga a la gala de cloenda en suport al dret a decidir.

MARC SERRA

Bones Festes

METROPOL BOUTIQUE

Passeig dels Guixols, 20
Tel. 972 32 25 02

CENTRE D'OSTEOPATIA I FISIOTERÀPIA

Josep Vendrell i Turon
Osteòpata-Fisioterapeuta
Col·legiat núm. 922

Patologia articular i de la columna vertebral.
Osteopatia visceral. Osteopatia cràneo-sacra.
Lesions de l'esport. Tractaments d'acupuntura.
Reeducació postural.

Rbla. de la Generalitat, 41-47
Tel. 972 821933
Sant Feliu de Guixols

Avda. Lluís Pericot, 26
Tel. 972 219184
Girona